

Bruxelles, 24 mai 2017
(OR. en)

9691/17

Dosar interinstituțional:
2016/0151 (COD)

AUDIO 78
DIGIT 150
CONSOM 237
TELECOM 146
CODEC 922

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	24 mai 2017
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	8939/17 AUDIO 61 DIGIT 123 CONSOM 182 TELECOM 108 CODEC 745
Nr. doc. Csie:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98 CODEC 74
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2010/13/UE privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale având în vedere evoluția realităților pieței (prima lectură) - <i>Abordare generală</i>

În anexă se pune la dispoziția delegațiilor textul asupra căruia Consiliul a ajuns la o abordare generală cu ocazia celei de a 3541-a reuniuni a sale, care a avut loc la 23 mai 2017. ¹

Pentru a facilita lectura, textul este prezentat în formă consolidată. Textul cu caractere normale reproduce textul Directivei serviciilor mass-media audiovizuale 2010/13/UE care nu a făcut obiectul propunerii de modificare din partea Comisiei. Textul propunerii Comisiei în forma aprobată de către Consiliu este indicat prin caractere **aldine**.

¹ Delegațiile CZ, DK, FI, IE, LU, NL, SE și UK au declarat că nu susțin textul, în timp ce delegația HU s-a abținut.

Propunere de

**DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
DE MODIFICARE A DIRECTIVEI 2010/13/UE**

**privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte
administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media
audiovizuale având în vedere evoluția realităților pieței**

[...] ²

² Considerentele vor fi abordate într-o etapă ulterioară.

CAPITOLUL I

DEFINIȚII

Articolul 1

(1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții ³:

(a) „serviciu mass-media audiovizual” înseamnă: ⁴

³ ***Urmează a se adăuga un considerent nou:*** „În conformitate cu jurisprudența existentă a Curții de Justiție, libertatea de a presta servicii, garantată în temeiul tratatelor, poate fi restrânsă din motive imperative de interes general, cum ar fi obținerea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor, cu condiția ca astfel de restricții să fie justificate, proporționale și necesare. Prin urmare, un stat membru poate lua anumite măsuri care să asigure respectarea normelor sale de protecție a consumatorilor care nu intră în domeniul coordonat de prezenta directivă. Măsurile luate de un stat membru pentru asigurarea punerii în aplicare a regimului său național în materie de protecție a consumatorilor, inclusiv în ceea ce privește publicitatea pentru jocurile de noroc, ar trebui să fie justificate, proporționale cu obiectivul urmărit și necesare, în conformitate cu jurisprudența UE. În orice caz, un stat membru destinat nu trebuie să ia nicio măsură care ar împiedica retransmiterea pe teritoriul său a transmisiilor de televiziune care provin dintr-un alt stat membru.”

⁴ ***Considerentul 3 urmează a fi modificat după cum urmează:*** „Directiva 2010/13/UE ar trebui să rămână aplicabilă numai serviciilor al căror scop principal este furnizarea de programe în scop informativ, de divertisment sau educativ. Cerința privind scopul principal ar trebui, de asemenea, să fie considerată ca fiind îndeplinită dacă serviciul are un conținut audiovizual și o formă care este disociabilă de activitatea principală a furnizorului serviciului, cum ar fi elementele autonome ale ziarelor online care prezintă programe audiovizuale sau materiale video generate de utilizatori, în cazul în care respectivele elemente pot fi considerate disociabile de activitatea lor principală. Un serviciu ar trebui considerat ca fiind doar un complement indisociabil al activității principale ca urmare a legăturilor dintre oferta audiovizuală și activitatea principală, **cum ar fi furnizarea de știri în format scris**. Ca atare, canalele sau orice alte servicii audiovizuale sub responsabilitatea editorială a unui furnizor pot constitui în sine servicii mass-media audiovizuale, chiar dacă acestea sunt oferite în cadrul unei platforme de partajare a materialelor video care se caracterizează prin lipsa responsabilității editoriale. În astfel de cazuri, va fi la latitudinea furnizorilor cu responsabilitate editorială să respecte dispozițiile prezentei directive.”

(i) un serviciu, astfel cum este definit la articolele 56 și 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în cazul în care scopul principal al serviciului sau al unei secțiuni disociabile a acestuia este dedicat furnizării de programe, sub responsabilitatea editorială a unui furnizor de servicii mass-media, în scop informativ, de divertisment sau educativ, pentru publicul larg, prin rețele de comunicații electronice în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE. Un astfel de serviciu mass-media audiovizual reprezintă fie o transmisie de televiziune, astfel cum este definită la litera (e) de la prezentul alineat, fie un serviciu mass-media audiovizual la cerere, astfel cum este definit la litera (g) de la prezentul alineat;

(ii) o comunicare comercială audiovizuală;

(aa) „serviciu de platformă de partajare a materialelor video” înseamnă un serviciu, astfel cum este definit la articolele 56 și 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care îndeplinește următoarele cerințe:

(i) serviciul constă în stocarea ⁵ de programe sau de materiale video generate de utilizatori, pentru care furnizorul platformei de partajare a materialelor video nu are responsabilitate editorială;

(ii) organizarea programelor sau a materialelor video generate de utilizatori, stocate, este stabilită de către furnizorul platformei de partajare a materialelor video, inclusiv prin mijloace automate sau algoritmi, în special prin afișare, marcare și secvenționare;

⁵ *Urmează a se adăuga un considerent nou:* „Măsurile aplicabile platformelor de partajare a materialelor video sunt concepute pentru a aborda numai conținutul stocat. Prin urmare, prezenta directivă nu aduce atingere capacității statelor membre de a impune obligații furnizorilor de servicii de difuzare în direct prin internet în conformitate cu dreptul Uniunii.”

- (iii) scopul principal al serviciului, al unei secțiuni disociabile a acestuia sau al unei funcționalități esențiale a acestuia este dedicat furnizării de programe sau de materiale video generate de utilizatori către publicul larg, în scop informativ, de divertisment sau educativ ⁶ și

⁶ *Urmează a se adăuga un considerent nou 3a:* „Serviciile de platformă de partajare a materialelor video oferă conținut audiovizual care este accesat din ce în ce mai mult de către publicul larg și în special de către tineri. Aceasta se aplică și serviciilor oferite de mijloacele de comunicare socială, care au devenit un mediu important pentru schimbul de informații, pentru divertisment și pentru educație, inclusiv prin asigurarea accesului la programe și la materiale video generate de utilizatori. Aceste servicii oferite de mijloacele de comunicare socială trebuie să fie incluse, deoarece concurează pentru același public și aceleași venituri ca serviciile mass-media audiovizuale. În plus, acestea au, de asemenea, un impact considerabil prin faptul că facilitează posibilitatea utilizatorilor de a modela și influența opiniile altor utilizatori. Prin urmare, pentru a-i proteja pe minori de conținutul dăunător și pe toți cetățenii de incitarea la ură, la violență și la terorism, este rezonabil să se impună ca aceste servicii să facă obiectul prezentei directive. În cazul serviciilor oferite de mijloacele de comunicare socială, aceste servicii ar trebui să fie incluse în directivă în măsura în care îndeplinesc cerințele care definesc un serviciu de platformă de partajare a materialelor video.”

Urmează a se adăuga un considerent nou 3b: „Deși scopul prezentei directive nu este acela de a reglementa serviciile oferite de mijloacele de comunicare socială ca atare, aceste servicii ar trebui să facă obiectul directivei în cazul în care furnizarea de programe și de materiale video generate de utilizatori constituie o funcționalitate esențială a serviciilor respective. Furnizarea de programe și de conținut generat de utilizatori ar putea fi considerată drept funcționalitate esențială a serviciului oferit de mijloacele de comunicare socială în cazul în care conținutul audiovizual nu este doar un element auxiliar al activităților serviciului oferit de mijloacele de comunicare socială sau în cazul în care nu constituie o parte minoră a acestor activități. Pentru a asigura claritatea, eficacitatea și coerența punerii în aplicare, dacă este cazul, Comisia ar trebui să elaboreze orientări cu privire la aplicarea practică a anumitor aspecte ale definiției unui „serviciu de platformă de partajare a materialelor video”, în special în ceea ce privește criteriul funcționalității esențiale. Aceste orientări ar trebui să fie adoptate după consultarea Comitetului de contact. Aceste orientări ar trebui, printre altele, să țină seama de toate funcționalitățile oferite de serviciu sau de utilizarea medie a serviciului de către destinatari, precum și de eventuala instituire de către serviciu a unor modele de venituri partajate pentru distribuirea și plasarea de comunicări comerciale audiovizuale în cadrul programelor și al materialelor video generate de utilizatori și în jurul acestora. Acestea ar trebui să fie redactate luând în considerare în mod corespunzător obiectivele de interes public general, astfel cum sunt prevăzute la articolul 28a alineatul (1), precum și dreptul la libertatea de exprimare.”

Urmează a se adăuga un considerent nou 3c: „În cazul în care o secțiune disociabilă a serviciului constituie un serviciu de platformă de partajare a materialelor video în sensul prezentei directive, numai secțiunea respectivă ar trebui să fie reglementată de dispozițiile aplicabile platformelor de partajare a materialelor video din cadrul directivei și numai în ceea ce privește programele și materialele video generate de utilizatori. Videoclipurile integrate în conținutul editorial al versiunilor electronice ale ziarelor și revistelor și imaginile animate precum cele în format GIF nu ar trebui să fie

(iv) **serviciul este pus la dispoziție prin rețele de comunicații electronice în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva 2002/21/CE;**

(b) „program” înseamnă o serie de imagini în mișcare cu sau fără sunet care constituie un articol individual, indiferent de lungimea acestuia, în cadrul unei grile sau al unui catalog realizat de un furnizor de servicii mass-media, inclusiv filme artistice de lung metraj, videoclipuri, evenimente sportive, comedii de situație, documentare, programe pentru copii și piese de teatru;

(ba) „material video generat de utilizator” înseamnă o serie de imagini în mișcare cu sau fără sunet care constituie un articol individual, indiferent de lungimea acestuia, care este creat de un utilizator și încărcat pe o platformă de partajare a materialelor video de către utilizatorul respectiv sau de către orice alt utilizator;

(c) „responsabilitate editorială” înseamnă exercitarea unui control efectiv atât asupra selecționării programelor, cât și asupra organizării acestora fie într-o grilă cronologică, în cazul transmisiilor de televiziune, fie într-un catalog, în cazul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere. Responsabilitatea editorială nu implică în mod necesar o răspundere juridică în conformitate cu dreptul intern pentru conținut sau pentru serviciile furnizate;

(d) „furnizor de servicii mass-media” înseamnă persoana fizică sau juridică care are responsabilitate editorială pentru alegerea conținutului audiovizual al serviciului mass-media audiovizual și care stabilește modul de organizare a acestuia;

(da) „furnizor de platformă de partajare a materialelor video” înseamnă persoana fizică sau juridică ce oferă un serviciu de platformă de partajare a materialelor video;

(e) „transmisie de televiziune” sau „difuzare de televiziune” (adică un serviciu mass-media audiovizual liniar) înseamnă un serviciu mass-media audiovizual prestat de un furnizor de servicii mass-media pentru vizionarea simultană de programe pe baza unei grile de programe;

(f) „radiodifuzor” înseamnă un furnizor de servicii mass-media în domeniul transmisiilor de televiziune;

reglementate de prezenta directivă. Definiția unui serviciu de platformă de partajare a materialelor video nu ar trebui să acopere activitățile neeconomice, precum conținutul audiovizual al site-urilor web private și comunitățile de interese fără caracter comercial.”

- (g) „serviciu mass-media audiovizual la cerere” (adică un serviciu mass-media audiovizual nelinier) înseamnă un serviciu mass-media audiovizual prestat de un furnizor de servicii mass-media pentru vizionarea de programe la momentul ales de utilizator și la cererea individuală a acestuia, pe baza unui catalog de programe selecționate de furnizorul de servicii mass-media;
- (h) „comunicare comercială audiovizuală” înseamnă imagini cu sau fără sunet care sunt destinate să promoveze, direct sau indirect, bunurile, serviciile sau imaginea unei persoane fizice sau juridice care desfășoară o activitate economică. Imaginile respective însoțesc sau sunt incluse într-un program în schimbul unei plăți sau retribuiții similare sau în scopul autopromovării. Formele de comunicare comercială audiovizuală includ, printre altele, publicitatea televizată, sponsorizarea, teleshoppingul și plasarea de produse;
- (i) „publicitate televizată” înseamnă orice formă de anunț difuzat fie în schimbul unei plăți, fie al unei retribuiții similare sau difuzat în scopuri autopromoționale de către o întreprindere publică sau privată sau de către o persoană fizică în legătură cu o activitate comercială, ramură de activitate, meserie sau profesie pentru a promova furnizarea de bunuri și servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații, în schimbul unei plăți;
- (j) „comunicare audiovizuală cu conținut comercial mascat” înseamnă reprezentarea prin cuvinte sau imagini a bunurilor, a serviciilor, a numelui, a mărcii sau a activităților unui producător de bunuri sau furnizor de servicii în cadrul programelor, în cazul în care o astfel de reprezentare este destinată de către furnizorul de servicii mass-media unor scopuri publicitare și poate induce în eroare publicul cu privire la natura sa. Astfel de reprezentări se consideră intenționate mai ales atunci când se fac în schimbul unei plăți sau al unei retribuiții similare;
- (k) „sponsorizare” înseamnă orice contribuție din partea unor întreprinderi publice sau private sau din partea unor persoane fizice neangajate în activități de furnizare de servicii mass-media audiovizuale sau în realizarea de opere audiovizuale la finanțarea de servicii sau programe mass-media audiovizuale în vederea promovării numelui, a mărcii, a imaginii, a activității sau a produselor proprii;

- (l) „teleshopping” înseamnă oferte directe transmise publicului în vederea furnizării de bunuri sau servicii, inclusiv bunuri imobiliare, drepturi și obligații, în schimbul unei plăți;
- (m) „plasare de produse” înseamnă orice formă de comunicare comercială audiovizuală constând în includerea unui produs, serviciu sau a mărcii acestuia sau menționarea unui produs, serviciu sau a mărcii acestuia, astfel încât acesta să fie prezentat în cadrul unui program, în schimbul unei plăți sau retribuiții similare;
- (n) „opere europene” înseamnă:
- (i) opere provenind din statele membre;
 - (ii) opere provenind din state europene terțe – părți la Convenția europeană privind televiziunea transfrontalieră a Consiliului Europei și care îndeplinesc condițiile de la alineatul (3);
 - (iii) opere coproduse în cadrul unor acorduri privind sectorul audiovizual încheiate între Uniune și state terțe și care îndeplinesc condițiile prevăzute în fiecare dintre acordurile respective.
- (2) Dispozițiile de la alineatul (1) litera (n) punctele (ii) și (iii) se aplică numai în cazul operelor provenind din statele membre care nu fac obiectul unor măsuri discriminatorii în țările terțe în cauză.
- (3) Operele menționate la alineatul (1) litera (n) punctele (i) și (ii) sunt opere realizate în cea mai mare parte cu contribuția unor autori și lucrători rezidenți într-unul sau mai multe dintre statele menționate de respectivele dispoziții, cu condiția ca acestea să îndeplinească una dintre următoarele trei condiții:
- (i) sunt realizate de către unul sau mai mulți producători stabiliți într-unul sau mai multe dintre statele respective;
 - (ii) producția operelor este supervizată și controlată efectiv de către unul sau mai mulți producători stabiliți într-unul sau mai multe dintre statele respective;
 - (iii) contribuția coproducătorilor din statele respective la costurile totale ale coproducției este preponderentă, iar coproducția nu este controlată de unul sau mai mulți producători stabiliți în afara statelor respective.

- (4) Operele care nu sunt opere europene în sensul alineatului (1) litera (n), dar care sunt realizate în cadrul unor acorduri bilaterale de coproducție încheiate între state membre și țări terțe, sunt considerate ca fiind opere europene, cu condiția ca un procent majoritar din totalul costurilor de producție să fie acoperit de către coproducătorii din Uniune și ca producția să nu fie controlată de unul sau mai mulți producători stabiliți în afara teritoriului statelor membre.

CAPITOLUL II

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND SERVICIILE MASS-MEDIA AUDIOVIZUALE

Articolul 2

- (1) Fiecare stat membru se asigură că toate serviciile mass-media audiovizuale transmise de către furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția sa respectă normele sistemului juridic aplicabil serviciilor mass-media audiovizuale destinate publicului din statul membru respectiv.
- (2) În sensul prezentei directive, furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția unui stat membru sunt oricare dintre următorii:
- (a) cei care sunt stabiliți în statul membru respectiv, în conformitate cu alineatul (3);
 - (b) cei care intră sub incidența alineatului (4).

(3) În sensul prezentei directive, se consideră că un furnizor de servicii mass-media este stabilit într-un stat membru în următoarele cazuri:

(a) furnizorul de servicii mass-media are sediul principal în statul membru respectiv, iar deciziile editoriale privind serviciul mass-media audiovizual se iau **cu regularitate**⁷ în statul membru respectiv;

(b) în cazul în care un furnizor de servicii mass-media are sediul principal într-un stat membru, dar deciziile editoriale privind serviciul mass-media audiovizual se adoptă cu regularitate într-un alt stat membru, se consideră că furnizorul este stabilit în statul membru în care activează o parte considerabilă a forței de muncă implicate în desfășurarea activităților aferente serviciilor mass-media audiovizuale legate de programe. În cazul în care o parte considerabilă a forței de muncă implicate în furnizarea de servicii mass-media audiovizuale legate de programe își desfășoară activitatea în fiecare dintre statele membre respective, se consideră că furnizorul de servicii mass-media este stabilit în statul membru în care are sediul principal. În cazul în care o parte considerabilă a forței de muncă implicate în furnizarea de servicii mass-media audiovizuale legate de programe nu își desfășoară activitatea în niciunul dintre statele membre respective, se consideră că furnizorul de servicii mass-media este stabilit în statul membru în care și-a început pentru prima oară activitatea, în conformitate cu dreptul statului membru respectiv, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului membru respectiv;

(c) în cazul în care un furnizor de servicii mass-media are sediul principal într-un stat membru, dar deciziile privind serviciul mass-media audiovizual se iau într-o țară terță sau viceversa, se consideră că furnizorul este stabilit în statul membru în cauză, cu condiția ca o parte considerabilă a forței de muncă implicate în desfășurarea activităților aferente serviciilor mass-media audiovizuale să activeze în statul membru respectiv.

⁷ *Urmează a se adăuga un considerent nou:* „Responsabilitatea editorială efectivă este asigurată prin intermediul unor decizii editoriale adoptate cu regularitate. Pentru a se evalua dacă deciziile editoriale se adoptă cu regularitate, ar trebui să se țină seama de frecvența acestor decizii și de legătura lor cu funcționarea de zi cu zi a serviciului mass-media audiovizual.”

- (4) Furnizorii de servicii mass-media care nu intră sub incidența dispozițiilor alineatului (3) se consideră a se afla sub jurisdicția unui stat membru în următoarele cazuri:
- (a) utilizează o stație de emisie de la sol spre un satelit situată în statul membru respectiv;
 - (b) nu utilizează o stație de emisie de la sol spre un satelit situată în statul membru respectiv, dar utilizează, cu toate acestea, o capacitate de satelit aparținând statului membru respectiv.
- (5) În cazul în care nu se poate stabili statul membru competent în conformitate cu alineatele (3) și (4), statul membru competent se consideră acela în care este stabilit furnizorul de servicii mass-media, în sensul articolelor 49-55 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (5-a) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media informează autoritățile naționale de reglementare competente cu privire la orice schimbare care ar putea afecta stabilirea jurisdicției în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4).**
- (5a) Statele membre întocmesc și păstrează o listă la zi a furnizorilor de servicii mass-media audiovizuale aflați sub jurisdicția lor și precizează criteriile stabilite la alineatele (2)-(5) pe care se întemeiază jurisdicția lor. Statele membre transmit Comisiei această listă, inclusiv eventualele actualizări. În caz de neconcordanțe între liste, Comisia contactează statele membre în cauză pentru a găsi o soluție. Comisia se asigură că autoritățile naționale de reglementare au acces la această listă. În măsura posibilului, Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului.**

- (5b) În cazul în care, în aplicarea articolelor 3 și 4 din prezenta directivă, statele membre în cauză nu ajung la un acord cu privire la statul membru care are jurisdicție, respectivele state membre aduc acest lucru la cunoștința Comisiei, fără întârzieri nejustificate. Comisia poate solicita Grupului autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale (ERGA) să emită un aviz în conformitate cu articolul 30a alineatul (3) litera (e) cu privire la această chestiune în termen de 15 zile lucrătoare de la prezentarea solicitării Comisiei. Comisia informează Comitetul de contact în mod corespunzător.⁸
- (6) Prezenta directivă nu se aplică în cazul serviciilor mass-media audiovizuale destinate exclusiv recepționării în state terțe și care nu sunt recepționate direct sau indirect cu echipamente standard de consum de către publicul dintr-unul sau mai multe state membre.

Articolul 3

- (1) Statele membre garantează libertatea de recepționare și nu restricționează retransmisia pe teritoriul lor a serviciilor mass-media audiovizuale din alte state membre din motive care se încadrează în domeniile coordonate de prezenta directivă.

⁸ **Considerentul 5 urmează a fi modificat astfel:** „Stabilirea jurisdicției necesită o evaluare a situațiilor de fapt pe baza criteriilor stabilite în Directiva 2010/13/UE. Evaluarea respectivelor situații de fapt ar putea conduce la rezultate contradictorii. În aplicarea procedurilor privind cooperarea prevăzute la articolele 3 și 4 din Directiva 2010/13/UE, este important ca Comisia să își poată întemeia constatările pe date fiabile. Grupul autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale (ERGA) ar trebui, prin urmare, să fie împuternicit să emită avize privind jurisdicția la solicitarea Comisiei. **În cazul în care Comisia, în aplicarea articolelor 3 și 4 din Directiva 2010/13/UE, decide să consulte ERGA, aceasta ar trebui să furnizeze Comitetului de contact informații, inclusiv cu privire la notificarea primită de la un stat membru în cadrul acestor proceduri de cooperare, precum și cu privire la avizul ERGA.**

- (2) Statele membre pot deroga provizoriu de la alineatul (1) în cazul în care un serviciu mass-media audiovizual prestat de un furnizor de servicii mass-media aflat sub jurisdicția altui stat membru:**
- (a)încalcă manifest, serios și grav articolul 6 sau articolul 12 alineatul (1);**
 - (b)aduce atingere ori prezintă un risc serios și grav de a aduce atingere securității publice, inclusiv protecției securității și apărării naționale sau**
 - (c)aduce atingere ori prezintă un risc serios și grav de a aduce atingere sănătății publice.**
- (3) Statele membre pot aplica alineatul (2) numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:**
- (a)pe parcursul celor 12 luni care preced notificarea menționată la litera (b) de la prezentul alineat, radiodifuzorul a încălcat, în opinia statului membru în cauză, alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) de cel puțin două ori;**
 - (b)statul membru în cauză a notificat în scris furnizorului de servicii mass-media, statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului respectiv și Comisiei presupuse încălcări și măsurile pe care intenționează să le ia în cazul în care respectivele presupuse încălcări se repetă;**
 - (c)consultările cu statul membru care are jurisdicție asupra furnizorului și cu Comisia nu au condus la o soluționare amiabilă în termen de o lună de la notificarea prevăzută la litera (b);**
 - (d) radiodifuzorul a încălcat alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) cel puțin o dată după notificarea prevăzută la litera (b) de la prezentul alineat;**

- (e) statul membru care a efectuat notificarea a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii mass-media în cauză în ceea ce privește literele (b) și (d) și, în special, a oferit furnizorului de servicii mass-media posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusele încălcări într-un termen prevăzut de dreptul intern și la măsurile pe care statul membru care a efectuat notificarea intenționează să le ia. Acesta ține cont în mod corespunzător de respectivele opinii, precum și de opiniile statului membru de jurisdicție.

Alineatul (3) literele (a) și (d) se aplică numai în ceea ce privește serviciile liniare.

- (3a) În cazul în care un stat membru care are jurisdicție asupra unui furnizor de servicii mass-media a primit o solicitare de consultare în temeiul alineatului (3) litera (c), statul membru respectiv ia în considerare această solicitare în mod adecvat și cooperează loial și rapid cu statul membru în cauză în vederea ajungerii la o soluționare amiabilă.
- (4) În termen de trei luni de la notificarea completă a măsurilor luate de statul membru în aplicarea alineatelor (2) și (3), Comisia ia o decizie privind compatibilitatea sau incompatibilitatea acestor măsuri cu dreptul Uniunii. Comisia poate solicita ERGA să emită un aviz în conformitate cu articolul 30a alineatul (3) litera (e). Comisia informează Comitetul de contact în mod corespunzător.

Notificarea este considerată completă în cazul în care conține toate informațiile necesare pentru a evalua criteriile de la alineatul (2) și condițiile de la alineatul (3) și în cazul în care, în termen de o lună de la primirea acesteia, Comisia nu solicită informații suplimentare strict necesare pentru luarea unei decizii.

În cazul în care statul membru în cauză nu furnizează aceste informații în termenul specificat de Comisie, aceasta respinge notificarea pe motiv că este incompletă. Drept urmare, statul membru pune capăt de urgență măsurilor în cauză, fără a se aduce atingere posibilității statului membru respectiv de a transmite o nouă notificare.

- (4a) Comisia examinează compatibilitatea măsurilor notificate cu dreptul Uniunii. În cazul în care ajunge la concluzia că măsurile respective sunt incompatibile cu dreptul Uniunii, Comisia solicită statului membru în cauză să se abțină de la luarea oricăror măsuri preconizate sau să pună capăt de urgență măsurilor în cauză.
- (5) Alineatele (3) și (4) nu aduc atingere aplicării oricărei proceduri, căi de atac sau sancțiuni care vizează încălcările în cauză în statul membru sub a cărui jurisdicție se află respectivul furnizor de servicii mass-media.
- (6) Fără a aduce atingere alineatului (3) litera (e), statele membre pot deroga, în cazuri de urgență, de la condițiile prevăzute la alineatul (3) literele (b)-(d).

În cazuri urgente care constituie un risc evident și imediat pentru siguranța publică și fără a aduce atingere alineatului (3) litera (e), statele membre pot, de asemenea, să deroge de la condițiile stabilite la alineatul (3) litera (a) în cazul în care statul membru în cauză consideră că radiodifuzorul a încălcat alineatul (2) litera (b) cel puțin o dată și statul membru respectiv derogă provizoriu de la alineatul (1) în termen de o lună de la o astfel de presupusă încălcare.

În cazul în care un stat membru aplică prezentul alineat, măsurile sunt notificate în cel mai scurt timp posibil furnizorului de servicii mass-media, Comisiei și statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului de servicii mass-media, menționând motivele pentru care statul membru consideră că există o situație de urgență care face necesară derogarea de la aceste condiții menționate la prezentul alineat.

- (7) Comisia examinează compatibilitatea măsurilor notificate cu dreptul Uniunii în cel mai scurt timp posibil. În cazul în care ajunge la concluzia că măsurile respective sunt incompatibile cu dreptul Uniunii, Comisia solicită statului membru în cauză să înceteze de urgență măsurile în cauză.

- (8) Statele membre și Comisia fac cu regularitate schimburi de experiență și de bune practici în ceea ce privește procedura stabilită la alineatele (2)-(7) în cadrul Comitetului de contact instituit în temeiul articolului 29 și în cadrul ERGA.

Articolul 4

- (1) Statele membre își păstrează libertatea de a impune furnizorilor de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor să respecte norme mai detaliate sau mai stricte în domeniile coordonate de prezenta directivă, cu condiția ca normele respective să fie conforme cu dreptul Uniunii.
- (2) În cazurile în care un stat membru:
- (a) și-a exercitat libertatea prevăzută la alineatul (1) pentru adoptarea unor norme mai detaliate sau mai stricte de interes public general și
 - (b) estimează că un **furnizor de servicii mass-media** aflat sub jurisdicția unui alt stat membru furnizează **servicii mass-media audiovizuale** care sunt adresate în întregime sau în cea mai mare parte teritoriului său,

acesta poate **solicita** statului membru de jurisdicție să **abordeze eventualele probleme identificate în temeiul prezentului alineat. În cazul în care un stat membru care are jurisdicție asupra unui furnizor de servicii mass-media a primit o astfel de solicitare, acesta cooperează loial și rapid cu statul membru în cauză în vederea evaluării problemelor identificate și a identificării unei soluții reciproc satisfăcătoare.** La primirea unei cereri motivate din partea statului membru **în cauză**, statul membru de jurisdicție solicită **furnizorului de servicii mass-media** să se conformeze normelor respective de interes public general. **Atunci când solicită furnizorului de servicii mass-media să se conformeze normelor de interes public general în cauză, statul membru de jurisdicție informează pe deplin statul membru în cauză cu privire la contactele sale cu furnizorul de servicii mass-media în cauză.** Oricare dintre cele două state membre poate invita Comitetul de contact instituit în conformitate cu articolul 29 să examineze cazul.

Statul membru de jurisdicție informează statul membru **în cauză și Comisia** cu privire la rezultatele obținute în urma cererii **adresate furnizorului de servicii mass-media în cauză** în termen de două luni. **Statul membru care are jurisdicție asupra furnizorului de servicii mass-media explică motivele pentru care nu a putut fi găsită o soluție.**

- (3) Primul stat membru poate adopta măsuri corespunzătoare **și eficace** împotriva **furnizorului de servicii mass-media** respectiv în cazul în care:

(a) **estimează că** rezultatele obținute prin aplicarea alineatului (2) nu sunt satisfăcătoare și

(b) **a prezentat dovezi credibile și justificate corespunzător care arată că furnizorul de servicii mass-media** în cauză s-a stabilit în statul membru de jurisdicție pentru a eluda normele mai stricte, în domeniile coordonate prin prezenta directivă, care i s-ar aplica în cazul în care s-ar fi stabilit pe teritoriul primului stat membru. **Aceste dovezi nu trebuie să stabilească intenția unui furnizor de servicii mass-media de a eluda normele mai stricte respective. Cu toate acestea, statul membru în cauză descrie în detaliu o serie de fapte coroborate care să permită stabilirea în mod rezonabil a unei astfel de eludări.**⁹

Măsurile respective sunt obiectiv necesare, se aplică nediscriminatoriu și sunt proporționale cu obiectivele pe care le urmăresc.

- (4) **Un stat membru poate lua măsuri în temeiul alineatului (3) numai în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:**

⁹ *Urmează a se adăuga un considerent nou:* „Atunci când un stat membru notifică Comisiei că un furnizor de servicii mass-media s-a stabilit în statul membru de jurisdicție pentru a eluda normele mai stricte în domeniile coordonate de prezenta directivă, care i s-ar aplica în cazul în care s-ar fi stabilit pe teritoriul primului stat membru, statul membru respectiv ar trebui să prezinte dovezi credibile și justificate corespunzător în acest sens. Cu toate că aceste dovezi nu trebuie să stabilească intenția unui furnizor de servicii mass-media de a eluda normele mai stricte respective, statul membru în cauză ar trebui să descrie în detaliu o serie de fapte coroborate care să permită stabilirea în mod rezonabil a unei astfel de eludări.”

(a) a notificat Comisiei și statului membru în care este stabilit furnizorul de servicii mass-media intenția sa de a lua măsurile respective, prezentând totodată motivele pe care își întemeiază evaluarea;

(b) a respectat dreptul la apărare al furnizorului de servicii mass-media în cauză și, în special, a oferit furnizorului de servicii mass-media posibilitatea de a-și exprima opiniile cu privire la presupusa eludare și la măsurile pe care statul membru care a efectuat notificarea intenționează să le ia;

(c) Comisia a decis că măsurile sunt compatibile cu dreptul Uniunii, în special că evaluările efectuate de statul membru care ia aceste măsuri în temeiul alineatelor (2) și (3) sunt corect fundamentate. Comisia poate solicita ERGA să emită un aviz în conformitate cu articolul 30a alineatul (3) litera (e). Comisia informează Comitetul de contact în mod corespunzător.

(5) Comisia decide în termen de trei luni de la notificarea completă prevăzută la alineatul (4) litera (a). Notificarea se consideră completă dacă, în termen de o lună de la primirea acesteia, Comisia nu solicită informații suplimentare strict necesare pentru luarea unei decizii.

În cazul în care statul membru în cauză nu furnizează aceste informații în termenul specificat de Comisie, aceasta respinge notificarea pe motiv că este incompletă. În consecință, statul membru în cauză se abține de la luarea măsurilor preconizate.

- (6) Statele membre garantează, prin mijloace adecvate, în limitele cadrului lor juridic, respectarea efectivă a dispozițiilor prezentei directive de către furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor.
- (7) [...] ¹⁰
- (8) În absența unor dispoziții contrare în prezenta directivă, se aplică Directiva 2000/31/CE. În caz de conflict între o dispoziție a Directivei 2000/31/CE și o dispoziție a prezentei directive, au prioritate dispozițiile prezentei directive, în absența unor dispoziții contrare în prezenta directivă.

Articolul 4a (nou)

- (1) **Statele membre sunt încurajate să utilizeze coreglementarea și să favorizeze autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită adoptate la nivel național în domeniile coordonate de prezenta directivă în măsura permisă de sistemele lor juridice. Aceste coduri:**
- a) sunt larg acceptate de principalele părți interesate din statele membre în cauză,**
 - b) își stabilesc în mod clar și neechivoc obiectivele,**
 - c) prevăd că îndeplinirea obiectivelor pe care le vizează este monitorizată și evaluată în mod regulat, transparent și independent și**
 - d) prevăd dispoziții privind asigurarea efectivă a respectării normelor.**

¹⁰ Text mutat la articolul 4a.

- (2) Statele membre și Comisia pot favoriza autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită ale Uniunii întocmite de furnizorii de servicii mass-media, de furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video sau de organizațiile care îi reprezintă, în cooperare, după caz, cu alte sectoare, precum sectorul industrial, sectorul comercial și asociațiile sau organizațiile profesionale și de consumatori. Aceste coduri sunt acceptate la scară largă de către principalele părți interesate de la nivelul Uniunii și respectă dispozițiile alineatului (1) literele (b)-(d). Codurile de conduită ale Uniunii nu aduc atingere codurilor de conduită naționale.

Comisia pune aceste coduri la dispoziția publicului și le poate oferi o publicitate adecvată.

Proiectele de coduri de conduită ale Uniunii și modificările aduse acestora se transmit Comisiei de către semnatarii acestor coduri. Comisia consultă Comitetul de contact cu privire la aceste proiecte de coduri sau la modificările acestora.

CAPITOLUL III

DISPOZIȚII APLICABILE SERVICIILOR MASS-MEDIA AUDIOVIZUALE

Articolul 5

- (1a) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media audiovizuale aflați sub jurisdicția lor fac posibil accesul simplu, direct și permanent al destinatarilor unui serviciu cel puțin la următoarele informații:
- (a) denumirea furnizorului de servicii mass-media;
 - (b) adresa geografică la care este stabilit furnizorul de servicii mass-media;
 - (c) coordonatele furnizorului de servicii mass-media, inclusiv adresa de poștă electronică sau site-ul, prin intermediul cărora acesta poate fi contactat rapid, în mod direct și eficient;

(d) statul membru care are jurisdicție asupra furnizorilor de servicii mass-media și autoritățile de reglementare competente sau organismele de supraveghere.

(1b) Statele membre pot adopta măsuri legislative care să prevadă că, pe lângă informațiile enumerate la alineatul (1), furnizorii de servicii mass-media audiovizuale aflați sub jurisdicția lor pun la dispoziție informații privind structura lor de proprietate, inclusiv beneficiarii efectivi, precum și informații referitoare la persoanele expuse politic care dețin furnizori de servicii mass-media, cu condiția ca aceste măsuri să respecte esența drepturilor și libertăților fundamentale vizate și să fie necesare și proporționale într-o societate democratică pentru a proteja un obiectiv de interes general.¹¹

¹¹ *Urmează a se adăuga un considerent nou:* „Transparența în ceea ce privește proprietatea asupra mass-mediei este direct legată de libertatea de exprimare, un element fundamental al sistemelor democratice. În cazul în care această proprietate se traduce prin exercitarea controlului sau a unei influențe considerabile asupra conținutului serviciilor furnizate, informațiile privind structura de proprietate a furnizorilor de servicii mass-media audiovizuale permit utilizatorilor să aibă o apreciere în cunoștință de cauză cu privire la acest conținut. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili dacă și în ce măsură informațiile despre proprietatea asupra unui furnizor de servicii mass-media ar trebui să fie accesibile utilizatorilor, cu condiția ca esența drepturilor și libertăților fundamentale în cauză să fie respectată și ca aceste măsuri să fie necesare și proporționale. Statele membre ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a stabili dacă și în ce măsură este necesar și proporțional ca persoanele expuse politic să își declare calitatea de proprietari ai furnizorilor de servicii mass-media și ca informațiile referitoare la acest tip de proprietate să fie accesibile utilizatorilor, cu condiția ca esența drepturilor și libertăților fundamentale în cauză să fie respectată.”

Urmează a se adăuga un considerent nou: „Dată fiind natura specifică a serviciilor mass-media audiovizuale, în special impactul acestor servicii asupra modului în care se formează opinia publică, utilizatorii au un interes legitim în cunoașterea persoanei responsabile de conținutul acestor servicii. Pentru a consolida libertatea de exprimare și, prin extensie, pentru a promova pluralismul mass-mediei și a evita conflictele de interese, este important ca statele membre să se asigure că utilizatorii beneficiază în orice moment de acces simplu și direct la informații privind furnizorii de servicii mass-media. Este la latitudinea fiecărui stat membru să stabilească, în special în ceea ce privește informațiile care pot fi furnizate cu privire la structura de proprietate, la beneficiarii efectivi și la persoanele expuse politic, modul în care poate fi îndeplinit obiectivul menționat, fără a aduce atingere niciunei alte dispoziții relevante a dreptului Uniunii și asigurând în special respectarea deplină a dispozițiilor Regulamentului general privind protecția datelor (UE) 2016/679, precum și a articolelor 7, 8 și 52 din Cartă.” (Considerentul 45 modificat din Directiva SMAV 2010/13/UE)

Articolul 6

Statele membre asigură prin mijloace corespunzătoare că serviciile mass-media audiovizuale prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor nu conțin:

(aa) incitări la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui astfel de grup, definit prin referire la sex, rasă, origine etnică, naționalitate, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală;¹²

(ab) instigări publice la comiterea de infracțiuni teroriste, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5 din Directiva (UE) 2017/541 privind combaterea terorismului.¹³

Articolul 6a

[...] ¹⁴

¹² **Considerentul 8 urmează a fi modificat:** „Pentru a garanta coerența și a asigura un climat de siguranță pentru întreprinderi și autoritățile statelor membre, noțiunea de «incitare la **violență sau la ură**» ar trebui, în măsura corespunzătoare, să fie aliniată la definiția din Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal.”

¹³ **Urmează a se adăuga un considerent nou 8a:** „Amenințarea teroristă s-a amplificat și a evoluat în ultimii ani. Infracțiunile legate de activități teroriste sunt foarte grave, deoarece acestea pot conduce la comiterea unui act de terorism. Prin urmare, în vederea protejării populației împotriva unor astfel de amenințări, este nevoie ca prezenta directivă să abordeze instigarea publică la comiterea de infracțiuni teroriste. Acest lucru ar trebui să fie aliniat, în măsura corespunzătoare, la articolul 5 din Directiva privind combaterea terorismului, pentru a asigura coerența și pentru a oferi securitate juridică întreprinderilor și autorităților statelor membre.”

¹⁴ Text mutat la articolul 12 alineatul (1a).

Articolul 7

- (1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor adoptă măsuri adecvate și proporționale pentru a permite serviciilor lor să fie puse treptat la dispoziția persoanelor cu deficiențe de văz sau de auz.
- (2) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media prezintă rapoarte în mod periodic autorităților sau organismelor naționale de reglementare cu privire la punerea în aplicare a măsurilor menționate la alineatul (1).¹⁵
- (3) Statele membre se asigură că informațiile de urgență, inclusiv comunicările și anunțurile publice transmise în situația unor dezastre naturale, care sunt făcute publice prin intermediul serviciilor mass-media audiovizuale, sunt furnizate într-un mod accesibil pentru persoanele cu deficiențe de văz sau de auz.¹⁶

Articolul 8

Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor nu transmit opere cinematografice în afara perioadelor convenite cu titularii de drepturi.

¹⁵ *Urmează a se adăuga un considerent nou:* „Atunci când decide cu privire la modalitățile de realizare a accesibilității serviciilor mass-media audiovizuale aflate sub jurisdicția lor, statele membre pot lua în considerare criterii precum cifra de afaceri redusă sau nivelul scăzut de audiență al furnizorului. Pentru a măsura progresul pe care furnizorii de servicii mass-media l-au înregistrat în sporirea treptată a accesibilității serviciilor lor pentru persoanele cu deficiențe de văz sau de auz, statele membre ar trebui să solicite furnizorilor stabiliți pe teritoriul lor să le prezinte rapoarte în mod periodic.”

¹⁶ *Urmează a se adăuga un considerent nou:* „Informațiile de urgență ar trebui să continue să fie făcute publice prin intermediul serviciilor mass-media audiovizuale, chiar dacă există circumstanțe în care nu este posibil să se prezinte astfel de informații într-o manieră care să fie accesibilă persoanelor cu deficiențe de văz sau de auz.”

Articolul 9

- (1) Statele membre se asigură că comunicările comerciale audiovizuale prestate de furnizorii de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor îndeplinesc următoarele cerințe:
- (a) comunicările comerciale audiovizuale pot fi ușor recunoscute ca atare. Comunicările audiovizuale cu conținut comercial mascat sunt interzise;
 - (b) comunicările comerciale audiovizuale nu fac uz de tehnici subliminale;
 - (c) comunicările comerciale audiovizuale:
 - (i) nu aduc atingere respectării demnității umane;
 - (ii) nu includ și nu promovează acte de discriminare bazată pe sex, origine rasială sau etnică, naționalitate, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală;
 - (iii) nu încurajează comportamente care dăunează sănătății sau siguranței;
 - (iv) nu încurajează comportamente care dăunează în mod flagrant protecției mediului;
 - (d) sunt interzise toate comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect țigările **și alte produse din tutun, precum și țigarele electronice și flacoanele de reumplere care fac obiectul articolului 20 din Directiva 2014/40/UE**;
 - (e) comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect băuturile alcoolice nu vizează în mod special minorii și nu încurajează consumul excesiv de astfel de băuturi;

- (f) sunt interzise comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect medicamentele și tratamentele medicale disponibile numai pe bază de prescripție în statul membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii mass-media;
- (g) comunicările comerciale audiovizuale nu afectează negativ minorii din punct de vedere fizic sau moral. Prin urmare, acestea nu incită în mod direct minorii să cumpere sau să închirieze un produs sau serviciu abuzând de lipsa de experiență sau credulitatea acestora, nu îi încurajează în mod direct să își convingă părinții sau alte persoane să cumpere bunurile sau serviciile cărora li se face publicitate, nu exploatează încrederea specială pe care minorii o au în propriii părinți, profesori sau alte persoane și nu prezintă în mod nejustificat minori în situații periculoase.

- (2) Statele membre sunt încurajate să utilizeze coreglementarea și să favorizeze autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită, astfel cum se prevede la articolul 4a alineatul (1), în ceea ce privește comunicările comerciale audiovizuale inadecvate care însoțesc programele pentru copii sau sunt incluse în acestea, privind produse alimentare și băuturi care conțin substanțe nutritive și substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, în special grăsimi, grăsimi saturate, acizi grași trans, sare sau sodiu și zaharuri, al căror consum excesiv nu este recomandat în regimul alimentar global.**

Aceste coduri au ca scop limitarea efectivă a expunerii minorilor la comunicările comerciale audiovizuale privind produsele alimentare și băuturile cu un conținut ridicat de sare, zaharuri sau grăsimi ori care nu corespund în alt mod orientărilor în materie de nutriție de la nivel național sau internațional. Aceste coduri asigură de asemenea că comunicările comerciale audiovizuale nu scot în evidență calitatea pozitivă a aspectelor nutriționale ale unor astfel de produse alimentare și băuturi.

- (3) Statele membre sunt încurajate să utilizeze coreglementarea și să favorizeze autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită, astfel cum se prevede la articolul 4a alineatul (1), în ceea ce privește comunicările comerciale audiovizuale inadecvate având ca obiect băuturile alcoolice. Aceste coduri au ca scop limitarea în mod eficace a expunerii minorilor la comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect băuturile alcoolice.
- (4) Comisia încurajează schimbul de bune practici privind codurile de conduită în materie de autoreglementare și de coreglementare menționate la alineatele (2) și (3).
- (4a) Statele membre și Comisia pot favoriza autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită ale Uniunii menționate la articolul 4a alineatul (2).

Articolul 10

- (1) Serviciile sau programele mass-media audiovizuale care sunt sponsorizate îndeplinesc următoarele cerințe:
- (a) conținutul și, în cazul transmisiilor de televiziune, intervalul orar alocat acestora nu sunt în nicio circumstanță influențate într-un mod care să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii mass-media;

(b) **acestea nu încurajează în mod direct cumpărarea sau închirierea de produse sau servicii, mai ales prin trimiteri exprese cu caracter promoțional la produsele sau serviciile respective;**¹⁷

(c) publicul este informat clar cu privire la existența unui acord de sponsorizare. Programele sponsorizate sunt identificate cu precizie prin specificarea numelui, a siglei și/sau a oricărui alt simbol corespunzător sponsorului, cum ar fi mențiuni asupra produsului (produselor) sau serviciului (serviciilor) acestuia sau un semn distinctiv, prezentate în mod adecvat pentru astfel de programe, la începutul, în cuprinsul și/sau la sfârșitul acestora.

- (2) Serviciile sau programele mass-media audiovizuale nu sunt sponsorizate de întreprinderi al căror obiect de activitate principal îl constituie fabricarea sau vânzarea de țigări **și de alte produse din tutun, precum și de țigarete electronice și de flacoane de reumplere care fac obiectul articolului 20 din Directiva 2014/40/UE.**
- (3) Sponsorizarea serviciilor sau a programelor mass-media audiovizuale de către întreprinderi ale căror activități cuprind fabricarea sau vânzarea de medicamente și tratamente medicale poate promova numele și imaginea întreprinderii, dar nu poate promova anumite medicamente sau tratamente medicale care sunt disponibile numai pe bază de prescripție în statul membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii mass-media.
- (4) Nu pot fi sponsorizate programele de știri și de actualități. Statele membre pot opta pentru interzicerea prezentării unei sigle de sponsorizare în timpul programelor pentru copii, în timpul documentarelor și al emisiunilor religioase.

¹⁷ **Considerentul 14 urmează a fi modificat astfel:** „Sponsorizarea reprezintă un mijloc important de finanțare a serviciilor sau a programelor mass-media audiovizuale, promovându-se totodată numele, marca, imaginea, activitățile sau produsele unei persoane fizice ori juridice. Anunțurile de sponsorizare ar trebui să informeze în continuare în mod clar publicul cu privire la existența unui acord de sponsorizare. Conținutul programelor sponsorizate nu ar trebui să fie influențat într-un mod care să afecteze independența editorială a furnizorului de servicii mass-media audiovizuale.”

- (1) Alineatele (2), (3) și (4) se aplică numai programelor produse ulterior datei de 19 decembrie 2009.
- (2) Plasarea de produse este permisă în toate serviciile mass-media audiovizuale, cu excepția programelor de știri și de actualități, a programelor dedicate consumatorilor, a programelor religioase și a programelor pentru copii.¹⁸
- (3) Programele care conțin plasări de produse îndeplinesc următoarele cerințe:
 - (a) conținutul și organizarea sub formă de grilă, în cazul transmisiilor de televiziune, sau sub formă de catalog, în cazul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere, nu sunt în nicio circumstanță influențate într-un mod care să afecteze responsabilitatea și independența editorială a furnizorului de servicii mass-media;
 - (b) acestea nu încurajează în mod direct cumpărarea sau închirierea de produse sau servicii, mai ales prin trimiteri exprese cu caracter promoțional la produsele sau serviciile respective;
 - (ba) acestea nu scot în mod exagerat în evidență produsul în cauză;

¹⁸

Considerentul 16 urmează a fi modificat astfel: „Nu ar trebui să se **permită** plasarea de produse în programele de știri și de actualități, în programele dedicate consumatorilor, în programele religioase și în programele pentru **copii**. În special, există dovezi conform cărora plasarea de produse și mesajele publicitare încorporate pot afecta comportamentul copiilor, deoarece adesea aceștia nu sunt în măsură să recunoască un conținut comercial. Prin urmare, este necesar să se interzică în continuare plasarea de produse în programele **pentru copii**. Programele dedicate consumatorilor sunt programe care oferă consiliere publicului sau care conțin prezentări privind achiziționarea de produse și servicii. Autorizarea plasării de produse în cadrul unor astfel de programe ar estompa distincția dintre publicitate și conținut editorial din perspectiva publicului, care se poate aștepta la o prezentare reală și onestă a produselor sau a serviciilor în cadrul unor astfel de programe.”

- (c) publicul este informat în mod clar cu privire la existența plasării de produse printr-o identificare corespunzătoare la începutul și la sfârșitul programului, precum și atunci când programul se reia după o pauză publicitară, pentru evitarea oricărei confuzii din partea publicului.

Statele membre pot acorda derogări de la cerințele prevăzute la litera (c), cu excepția programelor produse sau comandate de către furnizorul de servicii mass-media sau de către o societate afiliată furnizorului de servicii mass-media respectiv.

- (4) În niciun caz, programele nu trebuie să cuprindă plasări de produse pentru:

(a) țigări și alte produse din tutun, precum și țigarete electronice și flacoane de reumplere care fac obiectul articolului 20 din Directiva 2014/40/UE sau plasări de produse ale întreprinderilor a căror activitate principală o constituie fabricarea sau vânzarea produselor respective;

(b) medicamente sau tratamente medicale specifice care sunt disponibile numai pe bază de prescripție în statul membru sub a cărui jurisdicție se află furnizorul de servicii mass-media.

- 1.** Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a garanta că programele oferite de furnizorii de servicii mass-media audiovizuale aflați sub jurisdicția lor care pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor sunt puse la dispoziție numai într-un mod care să asigure că, în mod normal, minorii nu le vor auzi sau vedea. Printre măsurile respective se pot număra selectarea orei de difuzare, instrumente de verificare a vârstei sau alte măsuri tehnice. Acestea sunt proporționale cu potențialele efecte negative ale programului.

Conținutul cel mai dăunător, cum ar fi violența nejustificată și pornografia, face obiectul unor măsuri stricte de control al accesului, cum ar fi criptarea și sistemele eficace de control parental, fără a se aduce atingere adoptării de către statele membre a unor măsuri mai stricte.¹⁹

Comisia poate încuraja furnizorii de servicii mass-media să facă schimb de bune practici privind codurile de conduită în materie de coreglementare. Dacă este cazul, statele membre și Comisia pot favoriza autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită ale Uniunii menționate la articolul 4a alineatul (2).

¹⁹ *Urmează a se adăuga un considerent nou:* „Măsurile corespunzătoare pentru protecția minorilor aplicabile serviciilor de televiziune ar trebui să se aplice, de asemenea, serviciilor mass-media audiovizuale la cerere. Aceasta ar trebui să sporească nivelul de protecție. Abordarea armonizării minime permite statelor membre să dezvolte un grad mai ridicat de protecție pentru conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor. Conținutul cel mai dăunător, care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor, dar care nu constituie neapărat o infracțiune, ar trebui să facă obiectul celor mai stricte măsuri care să asigure că acest conținut este accesibil exclusiv adulților.”

- (1a) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media oferă publicului informații suficiente cu privire la conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor. În acest scop, furnizorii de servicii mass-media utilizează un sistem de descriere a naturii potențial dăunătoare a conținutului unui serviciu mass-media audiovizual.²⁰

Pentru punerea în aplicare a prezentului alineat, statele membre sunt încurajate să utilizeze coreglementarea, astfel cum se prevede la articolul 4a alineatul (1).

Comisia încurajează furnizorii de servicii mass-media să facă schimb de bune practici privind codurile de conduită în materie de coreglementare.

- (1b) În afară de măsurile menționate la alineatele (1) și (1a), statele membre încurajează elaborarea de politici și programe pentru dezvoltarea educației în domeniul mass-mediei.

Statele membre și Comisia pot favoriza autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită ale Uniunii menționate la articolul 4a alineatul (2).

²⁰ *Considerentul 9 urmează a fi modificat astfel:* „Pentru a permite publicului, inclusiv părinților și copiilor, să ia decizii în cunoștință de cauză cu privire la conținutul care urmează să fie urmărit, este necesar ca furnizorii de servicii mass-media audiovizuale să ofere informații suficiente referitoare la conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor. Acest lucru ar putea fi realizat, de exemplu, prin intermediul unui sistem de descriptori de conținut, **al unei avertizări sonore, al unui simbol vizual sau prin orice alt mijloc care să descrie natura conținutului.**”

CAPITOLUL IV

[eliminat]

Articolul 13

- (1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere aflați sub jurisdicția lor alocă cel puțin 30 % din cataloagele lor operelor europene și garantează scoaterea în evidență a acestor opere ²¹.

²¹ ***Considerentul 21 urmează a fi modificat astfel:*** „Furnizorii de servicii mass-media audiovizuale la cerere ar trebui să promoveze producția și distribuția de opere europene prin asigurarea faptului că propriile cataloage conțin o cotă minimă de opere europene și că acestea sunt scoase suficient în evidență. **Scoaterea în evidență înseamnă promovarea operelor europene prin facilitarea accesului la acestea. Scoaterea în evidență poate fi asigurată prin diferite mijloace, cum ar fi o secțiune dedicată operelor europene care să fie accesibilă de la pagina de pornire a serviciului, posibilitatea căutării de opere europene în instrumentul de căutare disponibil în cadrul serviciului, utilizarea de opere europene în campanii ale serviciului sau asigurarea unui procentaj minim de opere europene promovate din catalog, de exemplu prin utilizarea bannerelor sau a unor instrumente similare.”**

- (2) În cazul în care statele membre solicită furnizorilor de servicii mass-media aflați sub jurisdicția lor să contribuie din punct de vedere financiar la producția de opere europene, inclusiv prin investiții directe în conținut și contribuții la fonduri naționale, acestea pot, de asemenea, să solicite furnizorilor de servicii mass-media care vizează publicul de pe teritoriul lor, dar care sunt stabiliți în alte state membre să facă astfel de contribuții financiare. În acest caz, contribuția financiară se bazează numai pe veniturile câștigate în statul membru vizat. Dacă statul membru în care este stabilit furnizorul impune o astfel de contribuție financiară, acesta ține seama de orice contribuție financiară impusă de statul membru vizat.²² Orice contribuție financiară este conformă cu dreptul Uniunii, în special cu normele privind ajutoarele de stat.
- (3) Statele membre raportează Comisiei până cel mai târziu la [data – cel mult trei ani de la adoptare] și, ulterior, la fiecare doi ani, cu privire la punerea în aplicare a alineatelor (1) și (2).

²² *Considerentul 24 urmează a fi modificat astfel:* „Atunci când statele membre impun contribuții financiare furnizorilor de servicii **mass-media**, aceste contribuții **ar trebui** să vizeze promovarea corespunzătoare a operelor europene, evitând totodată riscurile dublei impuneri pentru furnizorii de servicii **mass-media**. În acest scop, dacă statul membru în care este stabilit furnizorul **de servicii mass-media** impune o contribuție financiară, acesta **ar trebui** să țină seama de orice contribuție financiară impusă de statele membre vizate.”

- (4) Pe baza informațiilor furnizate de statele membre și a unui studiu independent, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului rapoarte cu privire la aplicarea alineatelor (1) și (2), ținând seama de evoluția pieței și a tehnologiilor, precum și de obiectivul diversității culturale.
- (5) Obligația impusă în conformitate cu alineatul (1) și cerința referitoare la furnizorii de servicii mass-media care vizează publicul din alte state membre, menționată la alineatul (2), nu se aplică furnizorilor de servicii mass-media cu o cifră de afaceri redusă sau cu un nivel scăzut de audiență. Statele membre pot, de asemenea, să acorde derogări de la obligațiile sau cerințele respective în cazurile în care acestea ar fi imposibil de respectat sau nejustificate, dată fiind natura ori tema serviciilor mass-media audiovizuale.²³
- (5a) Comisia emite orientări în ceea ce privește calcularea cotei de opere europene prevăzute la alineatul (1) și în ceea ce privește definiția nivelului scăzut de audiență și a cifrei de afaceri reduse menționate la alineatul (5) după consultarea Comitetului de contact.

²³

Considerentul 25 urmează a fi modificat astfel: „Pentru a asigura faptul că obligațiile privind promovarea operelor europene nu subminează dezvoltarea pieței și pentru a permite intrarea pe piață a unor actori noi, societățile care nu au o prezență semnificativă pe piață nu ar trebui să facă obiectul acestor cerințe. Acest lucru este valabil în special pentru societățile cu o cifră de afaceri redusă și cu un nivel scăzut de audiență. Nivelul scăzut de audiență poate fi stabilit, de exemplu, pe baza timpului de vizionare sau a vânzărilor, în funcție de natura serviciului, în timp ce la stabilirea unei cifre de afaceri reduse ar trebui să se țină seama de dimensiunile diferite ale piețelor audiovizuale din statele membre. De asemenea, ar putea fi neadecvat să se impună astfel de cerințe în cazurile în care – dată fiind natura sau tema serviciilor mass-media audiovizuale la cerere – acestea ar fi imposibil de respectat ori nejustificate.”

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII PRIVIND DREPTURILE DE EXCLUSIVITATE ȘI REPORTAJELE SCURTE DE ȘTIRI ÎN CADRUL TRANSMISIILOR DE TELEVIZIUNE

Articolul 14

- (1) Fiecare stat membru poate lua măsuri în conformitate cu legislația Uniunii pentru a garanta faptul că radiodifuzorii aflați sub jurisdicția sa nu dețin exclusivitatea asupra transmisiei unor evenimente considerate de statul membru respectiv ca fiind de importanță majoră pentru societate, de asemenea manieră încât să priveze o parte substanțială a publicului statului membru de posibilitatea de a urmări astfel de evenimente la televiziunea gratuită fie în direct, fie înregistrate. În cazul în care ia asemenea măsuri, statul membru elaborează o listă de evenimente, naționale și internaționale, pe care le consideră ca fiind de importanță majoră pentru societate. Lista trebuie pregătită în timp util, într-un mod clar și transparent. În redactarea acesteia, statul membru în cauză determină și dacă astfel de evenimente ar trebui puse la dispoziție prin transmisii în direct integrale sau parțiale sau, în cazul în care este necesar sau oportun din motive obiective legate de interesul public, prin transmisii integrale sau parțiale înregistrate.

- (2) Statele membre notifică de îndată Comisiei orice măsură luată sau care urmează să fie luată în temeiul alineatului (1). Într-un interval de trei luni de la notificare, Comisia verifică compatibilitatea măsurilor respective cu dreptul Uniunii și le comunică celorlalte state membre. Comisia solicită avizul comitetului de contact instituit în temeiul articolului 29. Comisia publică fără întârziere în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* măsurile luate și, cel puțin o dată pe an, o listă consolidată a tuturor măsurilor luate de statele membre.
- (3) Statele membre garantează, prin mijloace adecvate, în limitele cadrului juridic propriu, că radiodifuzorii aflați sub jurisdicția lor nu își exercită drepturile de exclusivitate achiziționate după 30 iulie 2007 de asemenea manieră încât să priveze un procent semnificativ al publicului dintr-un alt stat membru de posibilitatea de a urmări evenimente desemnate de către celălalt stat membru în conformitate cu dispozițiile alineatelor (1) și (2) prin intermediul unor transmisii în direct la televiziunea gratuită, parțial sau integral, sau, în cazul în care este necesar sau oportun din motive obiective de interes public, prin transmisii înregistrate, integral sau parțial, după cum a fost stabilit de către acel alt stat membru în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 15

- (1) Statele membre asigură accesul oricărui radiodifuzor stabilit în spațiul Uniunii, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, la evenimente de mare interes pentru public transmise în exclusivitate de către un radiodifuzor aflat sub jurisdicția lor, în scopul realizării de reportaje scurte de știri.
- (2) Dacă un alt radiodifuzor stabilit în același stat membru ca și radiodifuzorul care solicită acces a achiziționat drepturi de exclusivitate asupra evenimentului în cauză de mare interes pentru public, accesul se solicită radiodifuzorului respectiv.
- (3) Statele membre asigură garantarea unui astfel de acces permițând radiodifuzorilor să aleagă liber scurte extrase din semnalul radiodifuzorului care efectuează transmisia, cu identificarea cel puțin a sursei, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din motive practice.

- (4) Ca alternativă la alineatul (3), statele membre pot stabili un sistem echivalent care să asigure accesul în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii prin alte mijloace.
- (5) Extrasele scurte respective sunt folosite numai în programele de știri generale și pot fi folosite în cadrul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere doar în cazul în care același program este oferit sub formă de înregistrare de către același furnizor de servicii mass-media.
- (6) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(5), statele membre asigură definirea, în conformitate cu sistemele și practicile juridice proprii, a modalităților și condițiilor privind furnizarea extraselor scurte respective, în special în ceea ce privește eventuale acorduri de compensare, lungimea maximă a extraselor scurte și limitele de timp pentru transmisia acestora. În cazul în care se prevăd compensări, acestea nu depășesc costurile suplimentare generate direct de oferirea accesului.

CAPITOLUL VI

PROMOVAREA DISTRIBUȚIEI ȘI PRODUCȚIEI DE PROGRAME DE TELEVIZIUNE

Articolul 16

- (1) În cazul în care acest lucru este posibil și folosind mijloace adecvate, statele membre garantează faptul că radiodifuzorii rezervă operelor europene o proporție majoritară din timpul lor de emisie, din care se scade timpul alocat știrilor, evenimentelor sportive, jocurilor, publicității, serviciilor teletext și teleshoppingului. Această proporție, având în vedere responsabilitățile de ordin informațional, educațional, cultural și de divertisment ale radiodifuzorului față de publicul său, ar trebui atinsă progresiv, pe baza unor criterii adecvate.
- (2) În cazul în care proporția stabilită la alineatul (1) nu poate fi atinsă, aceasta nu trebuie să fie sub media valabilă pentru statul membru respectiv în anul 1988.

Cu toate acestea, în cazul Greciei și al Portugaliei, anul 1988 se înlocuiește cu anul 1990.

- (3) Statele membre raportează Comisiei, la fiecare doi ani, începând din data 3 octombrie 1991, cu privire la aplicarea prezentului articol și a articolului 17.

Raportul cuprinde în special o situație statistică privind atingerea proporției menționate la prezentul articol și la articolul 17, pentru fiecare dintre programele de televiziune care intră sub jurisdicția statului membru respectiv, motivele, pentru fiecare caz în parte, de neatingere a acestei proporții, precum și măsurile adoptate sau preconizate pentru realizarea ei.

Comisia informează celelalte state membre și Parlamentul European cu privire la aceste rapoarte, care sunt însoțite, acolo unde este cazul, de un aviz. Comisia asigură aplicarea prezentului articol și a articolului 17 în conformitate cu dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene. În formularea avizului său, Comisia poate lua în considerare cu precădere progresul înregistrat în comparație cu anii anteriori, ponderea premierelor în cadrul programelor difuzate, circumstanțele specifice noilor radiodifuzori și situația specială a țărilor cu o capacitate redusă de producție audiovizuală sau cu limbi de circulație restrânsă.

Articolul 17

În cazul în care acest lucru este posibil și folosind mijloace adecvate, statele membre garantează că radiodifuzorii rezervă cel puțin 10 % din timpul lor de emisie, din care se scade timpul alocat știrilor, evenimentelor sportive, jocurilor, publicității, serviciilor teletext și teleshoppingului, sau, ca alternativă, la alegerea fiecărui stat membru, cel puțin 10 % din bugetul lor de programe pentru opere europene create de producători independenți de radiodifuzori. Această proporție, având în vedere responsabilitățile de ordin informațional, educațional, cultural și de divertisment ale radiodifuzorului față de publicul său, ar trebui atinsă progresiv, pe baza unor criterii adecvate. Aceasta trebuie obținută prin alocarea unei proporții adecvate operelor noi, respectiv operelor transmise într-un interval de cinci ani după producție.

Articolul 18

Prezentul capitol nu se aplică transmisiilor de televiziune adresate unei audiențe locale și care nu fac parte dintr-o rețea națională.

CAPITOLUL VII

PUBLICITATEA TELEVIZATĂ ȘI TEleshoppingul

Articolul 19

- (1) Publicitatea televizată și emisiunile de teleshopping trebuie să fie imediat identificabile ca atare și separate de conținutul editorial. Fără a aduce atingere utilizării de noi tehnici publicitare, se păstrează o separare prin mijloace optice și/sau acustice și/sau spațiale între publicitatea televizată și teleshopping și, respectiv, celelalte părți ale programelor.
- (2) Constituie o excepție spoturile publicitare și de teleshopping izolate, altele decât în cadrul transmisiilor sportive.

Articolul 20

- (1) Statele membre garantează că, în cazul în care publicitatea televizată sau teleshoppingul sunt inserate în cursul programelor, nu este afectată integritatea programelor, luând în considerare pauzele naturale din cadrul programelor, durata și natura acestora, și nu sunt afectate drepturile titularilor de drepturi.

- (2) **Transmisia filmelor realizate pentru televiziune (cu excepția seriilor, a serialelor și a documentarelor), a operelor cinematografice și a programelor de știri poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de teleshopping o singură dată pentru fiecare perioadă programată de cel puțin 30 de minute.** Transmisia programelor pentru copii poate fi întreruptă de publicitate televizată și/sau de teleshopping o singură dată pentru fiecare perioadă programată de cel puțin 30 de minute, cu condiția ca durata prevăzută a programului să depășească 30 de minute. Nu este permisă inserarea de publicitate televizată sau de teleshopping în timpul serviciilor religioase.

Articolul 21

Se interzice teleshoppingul pentru medicamentele care intră sub incidența autorizației de marketing în sensul Directivei 2001/83/CE, precum și teleshoppingul pentru tratamente medicale.

Articolul 22

- (1a) Publicitatea prin televiziune și teleshoppingul pentru băuturi alcoolice respectă următoarele criterii:
- (a) nu vizează cu precădere minorii și, mai ales, nu prezintă minori consumând astfel de băuturi;
 - (b) nu stabilesc o corelație între consumul de alcool și performanța fizică mărită sau conducerea unui automobil;
 - (c) nu creează impresia că consumul de alcool favorizează succesul social și sexual;
 - (d) nu pretind că alcoolul posedă calități terapeutice sau că este un stimulent, un sedativ sau un mijloc de rezolvare a conflictelor personale;

(e) nu încurajează consumul nemăsurat de alcool și nu prezintă abținerea sau moderația într-o lumină negativă;

(f) nu scot în evidență conținutul ridicat de alcool drept atribut pozitiv al băuturilor.

(1b) Comunicările comerciale audiovizuale având ca obiect băuturile alcoolice în cadrul serviciilor mass-media audiovizuale la cerere, cu excepția sponsorizării și a plasării de produse, respectă criteriile prevăzute la alineatul (1a).

Articolul 23

(1) Proporția de spoturi publicitare televizate și de spoturi de teleshopping în perioada cuprinsă între orele 6.00 și 18.00 nu depășește 20 % raportat la perioada respectivă. Proporția de spoturi publicitare televizate și de spoturi de teleshopping în perioada cuprinsă între orele 18.00 și 0.00 nu depășește 20 % raportat la perioada respectivă.²⁴

²⁴ ***Considerentul 19 urmează a fi modificat astfel:*** „Este important ca radiodifuzorii să beneficieze de o mai mare flexibilitate și să fie în măsură să decidă când difuzează publicitatea pentru a maximiza cererea de difuzare de publicitate și fluiditatea pentru telespectatori. **Astfel, pentru perioada cuprinsă între orele 6.00 și 18.00, limita de 20 % pentru publicitate ar trebui calculată pe baza perioadei respective. În mod similar, pentru perioada cuprinsă între orele 18.00 și 0.00, limita de 20 % pentru publicitate ar trebui calculată pe baza perioadei respective.**”

(2) Alineatul (1) nu se aplică:

(a) anunțurilor făcute de radiodifuzor în legătură cu propriile programe și cu produsele auxiliare derivate în mod direct din aceste programe sau în legătură cu programele altor entități care aparțin aceluiași grup media;

(b) anunțurilor de sponsorizare;

(c) plasărilor de produse;

(ca) cadrelor neutre cuprinse între conținutul editorial și publicitatea televizată sau spoturile de teleshopping, precum și între spoturile individuale.²⁵

Articolul 24

Ferestrele de difuzare consacrate emisiunilor de teleshopping sunt clar identificate ca atare prin mijloace optice și acustice și au o durată minimă neîntreruptă de 15 minute.

Articolul 25

Prezenta directivă se aplică, *mutatis mutandis*, în cazul posturilor de televiziune dedicate exclusiv publicității și emisiunilor de teleshopping, precum și posturilor de televiziune dedicate exclusiv autopromovării.

Cu toate acestea, capitolul VI, precum și articolele 20 și 23 nu se aplică în cazul acestor canale.

²⁵ ***Urmează a se adăuga un considerent nou:* „Cadrele neutre separă conținutul editorial de publicitatea televizată sau spoturile de teleshopping, precum și spoturile individuale. Ele permit publicului să distingă cu claritate momentul în care un tip de conținut audiovizual se încheie și un altul începe. Este necesar să se clarifice că în limitele cantitative stabilite pentru publicitatea televizată nu sunt luate în calcul cadrele neutre. Scopul acestei dispoziții este de a garanta că timpul utilizat pentru cadrele neutre nu are nicio influență asupra timpului utilizat pentru publicitate și că veniturile provenite din publicitate nu sunt afectate în mod negativ.”**

Articolul 26

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 4, statele membre pot stabili, ținând cont în mod corespunzător de dreptul Uniunii, alte condiții decât cele prevăzute la articolul 20 alineatul (2) și la articolul 23 cu privire la transmisiile de televiziune destinate exclusiv teritoriului național care nu pot fi recepționate, direct sau indirect, de către publicul dintr-unul sau mai multe alte state membre.

Articolul 27

[eliminat]

CAPITOLUL IX

DREPTUL LA REPLICĂ ÎN TRANSMISIILE DE TELEVIZIUNE

Articolul 28

- (1) Fără a aduce atingere altor dispoziții de drept civil, administrativ sau penal adoptate de către statele membre, orice persoană fizică sau juridică, indiferent de naționalitate, ale cărei interese legitime, în special reputația și bunul renume, au fost lezate prin enunțarea unor fapte neadevărate într-un program de televiziune trebuie să beneficieze de dreptul la replică sau de măsuri echivalente. Statele membre garantează faptul că exercitarea efectivă a dreptului la replică sau a măsurilor echivalente nu este împiedicată prin impunerea unor termeni sau condiții nerezonabile. Replica este transmisă într-un interval de timp rezonabil ulterior argumentării cererii și la o oră și într-o manieră adecvată în raport cu transmisia la care se referă cererea.
- (2) Toți radiodifuzorii aflați sub jurisdicția unui stat membru acordă dreptul la replică sau măsuri echivalente.

- (3) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura dreptul la replică sau măsuri echivalente și determină procedura de urmat pentru exercitarea acestora. În special, asigură faptul că se acordă timp suficient și faptul că procedurile sunt astfel concepute încât persoanele fizice sau juridice rezidente sau stabilite în alt stat membru să poată beneficia în mod adecvat de dreptul la replică sau de măsuri echivalente.
- (4) Cererea de exercitare a dreptului la replică sau a măsurilor echivalente poate fi respinsă dacă replica nu se justifică în conformitate cu condițiile stabilite la alineatul (1), în cazul în care aceasta ar implica un act susceptibil de a fi sancționat, ar angrena responsabilitatea juridică civilă a radiodifuzorului sau ar depăși standardele decenței publice.
- (5) Se prevăd proceduri pentru cazurile în care litigiile cu privire la exercitarea dreptului la replică sau la despăgubiri echivalente pot face obiectul unui control jurisdicțional.

CAPITOLUL IXa

DISPOZIȚII APLICABILE SERVICIILOR DE PLATFORMĂ DE PARTAJARE A MATERIALELOR VIDEO

Articolul 28a

- (1) **Fără a aduce atingere articolelor 14 și 15 din Directiva 2000/31/CE, statele membre se asigură că furnizorii de platforme de partajare a materialelor video aflați sub jurisdicția lor iau măsuri corespunzătoare pentru:**
 - (a) a-i proteja pe minori de programe, de materiale video generate de utilizatori și de comunicări comerciale audiovizuale care le pot afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală;**
 - (b) a proteja publicul larg de programe, de materiale video generate de utilizatori și de comunicări comerciale audiovizuale care conțin incitări la violență sau la ură împotriva unui grup de persoane ori a unui membru al unui astfel de grup, definit prin referire la sex, origine rasială sau etnică, naționalitate, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală;**

(ba) a proteja publicul larg de programe, de materiale video generate de utilizatori și de comunicări comerciale audiovizuale care conțin instigări publice la comiterea unei infracțiuni teroriste, astfel cum se prevede la articolul 5 din Directiva (UE) 2017/541 privind combaterea terorismului;

- (1a) Statele membre se asigură că furnizorii de platforme de partajare a materialelor video respectă cerințele prevăzute la articolul 9 alineatul (1) cu privire la comunicările comerciale audiovizuale care sunt comercializate, vândute și organizate de furnizorii de platforme de partajare a materialelor video respectivi. Având în vedere controlul limitat exercitat de platformele de partajare a materialelor video asupra comunicărilor comerciale audiovizuale care nu sunt comercializate, vândute și organizate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video respectivi, statele membre se asigură că furnizorii de platforme de partajare a materialelor video iau măsuri adecvate pentru a respecta cerințele stabilite la articolul 9 alineatul (1).**
- (2) În sensul alineatelor (1) și (1a), se stabilesc măsuri adecvate în funcție de natura conținutului în cauză, de daunele pe care le poate cauza, de caracteristicile categoriei de persoane care trebuie protejate, precum și de drepturile și interesele legitime aflate în joc, inclusiv cele ale furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video și ale utilizatorilor care au creat și/sau au încărcat conținutul, precum și de interesul public. Măsurile sunt fezabile și proporționale, ținând seama de amploarea serviciului de platformă de partajare a materialelor video și de natura serviciului furnizat.**

Printre aceste măsuri se numără, după caz:

- (a) includerea și aplicarea, în termenii și condițiile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, a cerințelor de a nu incita la violență sau la ură, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (b), și de a nu lansa instigări publice la comiterea de infracțiuni teroriste, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (ba), în conformitate cu articolul 6, precum și a conceptului de conținut care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor, în conformitate cu articolul 12 alineatul (1);**
- (aa) includerea și aplicarea, în termenii și condițiile serviciilor de platformă de partajare a materialelor video, a cerințelor prevăzute la articolul 9 alineatul (1) privind comunicările comerciale audiovizuale care nu sunt comercializate, vândute sau organizate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video;**
- (b) instituirea și utilizarea unor mecanisme care să le permită utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video să raporteze sau să semnaleze respectivului furnizor al platformei de partajare a materialelor video conținutul menționat la alineatul (1) care este stocat pe platforma sa;**
- (c) instituirea și utilizarea unor sisteme care să permită verificarea vârstei utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video în ceea ce privește conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor;**
- (d) instituirea și utilizarea unor sisteme care să le permită utilizatorilor de platforme de partajare a materialelor video să clasifice conținutul menționat la alineatul (1);**

- (e) furnizarea unor sisteme de control parental în ceea ce privește conținutul care poate afecta dezvoltarea fizică, mentală sau morală a minorilor;**
- (f) instituirea și utilizarea unor sisteme prin intermediul cărora furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să le explice utilizatorilor acestor platforme care au fost efectele raportării și ale semnalării menționate la litera (b);**
- (fa) instituirea unor măsuri și instrumente eficace privind educația în domeniul mass-mediei și sporirea gradului de informare a utilizatorilor cu privire la aceste măsuri și instrumente.**
- (3) În scopul punerii în aplicare a măsurilor prevăzute la alineatul (2), statele membre sunt încurajate să utilizeze coreglementarea, astfel cum se prevede la articolul 4a alineatul (1).**
- (3a) În scopul asigurării unei puneri în aplicare eficace și coerente a prezentului articol, dacă este cazul, Comisia, după consultarea Comitetului de contact, emite orientări privind aplicarea practică a articolului 1 litera (aa) punctul (iii).**
- (4) Statele membre instituie mecanisme necesare pentru a evalua relevanța măsurilor menționate la alineatul (2), luate de către furnizorii de platforme de partajare a materialelor video. Statele membre încredințează evaluarea măsurilor respective autorităților naționale de reglementare.**

- (5) Statele membre pot impune furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video măsuri mai detaliate sau mai stricte decât cele prevăzute la alineatul (2). Atunci când adoptă măsurile respective, statele membre respectă cerințele stabilite de dreptul aplicabil al Uniunii, cum ar fi cele prevăzute la articolele 14 și 15 din Directiva 2000/31/CE sau la articolul 25 din Directiva 2011/93/UE.
- (6) Statele membre se asigură că există mecanisme pentru introducerea plângerilor și exercitarea căilor de atac în vederea soluționării litigiilor dintre utilizatori și furnizorii de platforme de partajare a materialelor video referitoare la aplicarea alineatelor (1) și (2).
- (6a) În afară de măsurile menționate la alineatul (2), statele membre încurajează elaborarea de politici și programe pentru dezvoltarea educației în domeniul mass-mediei.
- (7) Comisia încurajează furnizorii de platforme de partajare a materialelor video să facă schimb de bune practici privind codurile de conduită în materie de coreglementare menționate la alineatul (3).
- (8) Statele membre și Comisia pot favoriza autoreglementarea prin intermediul codurilor de conduită ale Uniunii menționate la articolul 4a alineatul (2).

Articolul 28b

- (-1) În sensul prezentei directive, un furnizor de platformă de partajare a materialelor video stabilit pe teritoriul unui stat membru în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE se află sub jurisdicția statului membru respectiv.

(1) Un furnizor de platformă de partajare a materialelor video care nu este stabilit pe teritoriul unui stat membru în conformitate cu alineatul (-1) este considerat a fi stabilit pe teritoriul unui stat membru în sensul prezentei directive în cazul în care furnizorul de platformă de partajare a materialelor video respectiv:

- a) are o societate mamă sau o filială care este stabilită pe teritoriul statului membru respectiv sau**
- b) face parte dintr-un grup și o altă întreprindere din grupul respectiv este stabilită pe teritoriul statului membru respectiv.**

În sensul prezentului articol:

- (a) „societate-mamă” înseamnă o societate-mamă astfel cum este definită la articolul 2 punctul 9 din Directiva 2013/34/UE;**
- (b) „filială” înseamnă o filială astfel cum este definită la articolul 2 punctul 10 din Directiva 2013/34/UE;**
- (c) „grup” înseamnă o societate-mamă, toate filialele acesteia și toate celelalte întreprinderi care fac parte din grup.**

(1a) În scopul aplicării alineatului (1), în cazul în care societatea-mamă, filiala sau celelalte întreprinderi din grup sunt fiecare stabilite în state membre diferite, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul membru în care este stabilită societatea sa mamă sau, în absența unei astfel de stabiliri în statul membru, se consideră că este stabilit în statul membru în care este stabilită filiala sa sau, în absența unei astfel de stabiliri în statul membru, se consideră că este stabilit în statul membru în care este stabilită cealaltă întreprindere din grup.

- (1b) În scopul aplicării alineatului (1a), în cazul în care există mai multe filiale și fiecare dintre acestea este stabilită într-un stat membru diferit, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul membru în care una dintre filiale și-a început pentru prima oară activitatea, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului membru în cauză. În cazul în care există mai multe alte filiale care fac parte din grup și fiecare dintre acestea este stabilită într-un stat membru diferit, se consideră că furnizorul platformei de partajare a materialelor video este stabilit în statul membru în care una dintre aceste filiale și-a început pentru prima oară activitatea, cu condiția să mențină o legătură stabilă și efectivă cu economia statului membru în cauză.**
- (1c) În sensul prezentei directive, articolele 3, 14 și 15 din Directiva 2000/31/CE se aplică furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video considerați ca fiind stabiliți într-un stat membru în conformitate cu alineatul (1).**
- (2) Statele membre întocmesc și păstrează la zi o listă a furnizorilor de platforme de partajare a materialelor video stabiliți sau considerați ca fiind stabiliți pe teritoriul lor și precizează criteriile stabilite la alineatele (-1) și (1) pe care se întemeiază jurisdicția lor. Statele membre transmit Comisiei această listă, inclusiv eventualele actualizări. În caz de neconcordanțe între liste, Comisia contactează statele membre în cauză pentru a găsi o soluție. Comisia se asigură că autoritățile naționale de reglementare au acces la această listă. În măsura posibilului, Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului.**

CAPITOLUL X

COMITETUL DE CONTACT

Articolul 29

- (1) Se instituie un comitet de contact sub auspiciile Comisiei. În componența acestuia intră reprezentanți ai autorităților competente din statele membre. Comitetul este prezidat de către un reprezentant al Comisiei și se reunește din proprie inițiativă sau la solicitarea delegației unui stat membru.
- (2) Sarcinile comitetului de contact sunt următoarele:
 - (a) să faciliteze punerea în aplicare efectivă a prezentei directive prin consultări periodice privind orice problemă practică apărută pe parcursul aplicării directivei, mai ales referitoare la articolul 2, precum și orice alt aspect pe marginea căruia schimburile de opinii sunt considerate utile;
 - (b) să elaboreze, din proprie inițiativă sau la solicitarea Comisiei, avize privind modul în care statele membre aplică prezenta directivă;
 - (c) să se constituie într-un forum pentru schimbul de opinii privind aspectele care ar trebui prezentate în rapoartele care trebuie înaintate de către statele membre în temeiul articolului 16 alineatul (3) și privind metodologia acestor rapoarte;
 - (d) să dezbată rezultatele consultărilor periodice pe care Comisia le are cu reprezentanți ai organismelor de radiodifuziune și televiziune, ai producătorilor, ai consumatorilor, ai fabricanților, ai furnizorilor de servicii și ai sindicatelor, precum și ai comunității de creație;
 - (e) să faciliteze schimbul de informații dintre statele membre și Comisie privind situația și evoluția activității de reglementare a serviciilor mass-media audiovizuale, având în vedere politica Uniunii în domeniul audiovizualului, precum și evoluțiile relevante din domeniul tehnic;

(f)să examineze orice evoluție survenită în cadrul sectorului, pe marginea căreia schimbul de opinii pare util.

CAPITOLUL XI

AUTORITĂȚILE SAU ORGANISMELE DE REGLEMENTARE ALE STATELOR MEMBRE

Articolul 30

- (1) Fiecare stat membru desemnează una (unul) sau mai multe autorități sau organisme naționale de reglementare. Statele membre se asigură că acestea sunt distincte de guvern din punct de vedere juridic și independente din punct de vedere funcțional de orice alt organism public sau privat. Această dispoziție se aplică fără a afecta posibilitatea statelor membre de a institui autorități de reglementare care să aibă competențe de supraveghere asupra unor sectoare diferite.²⁶

²⁶ *Considerentul 33 urmează a fi modificat astfel:* „Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile lor naționale de reglementare sunt distincte de guvern din punct de vedere juridic. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui să împiedice statele membre să își exercite competențele de supraveghere în conformitate cu dreptul constituțional național. Ar trebui să se considere că autoritățile sau organismele de reglementare ale statelor membre au atins gradul necesar de independență în cazul în care autoritățile sau organismele de reglementare respective, inclusiv cele care sunt constituite ca autorități sau organisme publice, sunt în mod efectiv independente din punct de vedere funcțional de guvernele lor respective și de orice alt organism public sau privat. Acest aspect este considerat esențial pentru a asigura imparțialitatea deciziilor luate de o autoritate sau de un organism național de reglementare. Cerința de independență nu ar trebui să afecteze posibilitatea statelor membre de a institui autorități de reglementare care să aibă competențe de supraveghere asupra unor sectoare diferite, cum ar fi sectorul audiovizual și cel al telecomunicațiilor. Autoritățile naționale de reglementare ar trebui să dețină competențele de asigurare a respectării normelor și resursele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în ceea ce privește personalul, expertiza și mijloacele financiare. Activitățile autorităților naționale de reglementare instituite în temeiul prezentei directive ar trebui să asigure respectarea obiectivelor pe care le reprezintă pluralismul mass-mediei, diversitatea culturală, protecția consumatorilor, piața internă și promovarea concurenței loiale.”

- (2) Statele membre se asigură că autoritățile sau organismele naționale de reglementare își exercită competențele în mod imparțial și transparent și în conformitate cu obiectivele prezentei directive. Autoritățile sau organismele naționale de reglementare nu solicită și nu acceptă instrucțiuni din partea niciunui alt organism în legătură cu îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul dreptului intern de punere în aplicare a dreptului Uniunii. Acest lucru nu exclude supravegherea în conformitate cu dreptul constituțional național.
- (3) Competențele și prerogativele autorităților sau organismelor de reglementare, precum și modalitățile de tragere la răspundere a acestora sunt clar definite în dreptul intern.
- (4) Statele membre se asigură că autoritățile sau organismele naționale de reglementare dispun de resurse financiare și umane adecvate și de competențe adecvate de asigurare a respectării normelor pentru a-și îndeplini funcțiile în mod eficace. Statele membre se asigură că autoritățile sau organismele naționale de reglementare au bugete anuale separate, care se fac publice.
- (5) Șeful unei autorități sau al unui organism național de reglementare sau membrii organismului colectiv care îndeplinește această funcție în cadrul unei autorități sau al unui organism național de reglementare nu pot fi demisi decât în cazul în care nu mai îndeplinesc condițiile necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor, care sunt prevăzute în prealabil la nivel național. Decizia de demitere se face publică.
- (6) *[eliminat]*
- (7) Statele membre se asigură că există, la nivel național, mecanisme eficace de exercitare a unei căi de atac. Organismul competent să soluționeze calea de atac, care poate fi o instanță, este independent de părțile implicate în calea de atac.

Până la soluționarea căii de atac, se aplică decizia autorității sau a organismului național de reglementare, cu excepția cazului în care sunt stabilite măsuri provizorii în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 30-a (nou)

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile sau organismele lor naționale de reglementare adoptă măsurile adecvate pentru a-și furniza reciproc și a furniza Comisiei informațiile necesare pentru aplicarea prezentei directive, în special a articolelor 2, 3 și 4.**
- (2) Statele membre se asigură că, atunci când autoritățile sau organismele lor naționale de reglementare primesc de la un furnizor de servicii mass-media aflat sub jurisdicția lor informații potrivit cărora acesta intenționează să furnizeze un serviciu destinat în întregime sau în cea mai mare parte publicului dintr-un alt stat membru, autoritatea sau organismul național de reglementare din statul membru de jurisdicție informează autoritatea sau organismul național de reglementare din statul membru destinatar.**
- (3) În cazul în care autoritatea sau organismul de reglementare a(l) unui stat membru destinatar transmite o cerere privind activitățile unui furnizor de servicii mass-media autorității sau organismului de reglementare a(l) statului membru care are jurisdicție asupra furnizorului respectiv, această (acest) din urmă autoritate sau organism de reglementare depune toate eforturile pentru a trata cererea în termen de două luni, fără a aduce atingere termenelor mai stricte aplicabile în temeiul prezentei directive. La cerere, autoritatea sau organismul de reglementare a(l) statului membru destinatar furnizează autorității sau organismului de reglementare a(l) statului membru de jurisdicție orice informație care o (îl) poate ajuta în tratarea cererii.**

- (1) Se instituie Grupul autorităților europene de reglementare pentru serviciile mass-media audiovizuale (ERGA).
- (2) Acesta este compus din reprezentanți ai autorităților sau organismelor naționale de reglementare în domeniul serviciilor mass-media audiovizuale. Un reprezentant al Comisiei participă la reuniunile ERGA.
- (3) ERGA are următoarele sarcini:
 - (a) să furnizeze expertiză tehnică Comisiei pentru a asigura o punere în aplicare coerentă a cadrului de reglementare privind serviciile mass-media audiovizuale;
 - (b) *[eliminat]*

²⁷ *Considerentele 36 și 37 urmează a fi modificate astfel:*

- (36) ERGA a avut o contribuție pozitivă la asigurarea unei practici de reglementare coerente și a furnizat Comisiei consiliere la nivel înalt privind aspectele în materie de punere în aplicare. Acest fapt impune recunoașterea formală și consolidarea rolului său în prezenta directivă. Prin urmare, grupul ar trebui să fie instituit în temeiul prezentei directive.
- (37) Comisia ar trebui să aibă libertatea de a consulta ERGA cu privire la orice aspect referitor la serviciile mass-media audiovizuale și la platformele de partajare a materialelor video. ERGA ar trebui să asiste Comisia prin furnizarea de expertiză și de consiliere **tehnică** și prin facilitarea schimbului de bune practici, **inclusiv cu privire la codurile de conduită în materie de autoreglementare și de coreglementare**. În special, Comisia ar trebui să consulte ERGA în ceea ce privește aplicarea Directivei 2010/13/UE pentru a facilita punerea în aplicare convergentă a acesteia. La solicitarea Comisiei, ERGA ar trebui să emită avize **fără caracter obligatoriu** referitoare la jurisdicție, **la măsurile de derogare de la principiul libertății de recepție și la măsurile care vizează eludarea jurisdicției**. ERGA ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să furnizeze consiliere tehnică cu privire la orice problemă de reglementare referitoare la cadrul de servicii mass-media audiovizuale, inclusiv în domeniul protecției minorilor și al discursurilor de incitare la ură, precum și **cu privire la conținutul** comunicărilor comerciale audiovizuale pentru produsele alimentare cu conținut ridicat de grăsimi, sare/sodiu și zaharuri.

(c)să facă schimb de experiență și de bune practici în ceea ce privește aplicarea cadrului de reglementare privind serviciile mass-media audiovizuale;

(d)să coopereze și să furnizeze membrilor săi informațiile necesare pentru aplicarea prezentei directive, în special în ceea ce privește articolele 3 și 4;

(e)să emită avize, la solicitarea Comisiei, cu privire la aspectele tehnice și de fapt ale chestiunilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5b), articolul 3 alineatul (4) și articolul 4 alineatul (4) litera (c).

(4) ERGA își adoptă propriul regulament de procedură.

CAPITOLUL XII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 31

În domeniile pe care prezenta directivă nu le coordonează, nu sunt afectate drepturile și obligațiile statelor membre care decurg din convențiile existente privind telecomunicațiile sau transmisiile.

Articolul 32

Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 33

Comisia monitorizează aplicarea de către statele membre a prezentei directive.

Până cel mai târziu la [data – cel mult patru ani de la adoptare] și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentei directive.

Până cel mai târziu la [data – cel mult opt ani de la adoptare], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o evaluare *ex post*, însoțită, după caz, de propuneri privind revizuirea directivei, pentru a măsura impactul și valoarea adăugată a acesteia.

Articolul 2

- (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel mai târziu la [data – cel mult doi ani de la intrarea în vigoare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.**

Atunci când statele membre adoptă actele respective, acestea cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

- (2) Statele membre transmit Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.**

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European***Pentru Consiliu***
Președintele***Președintele***
